Anul II. No. 15. Deva, 10 Aprilie 1931.

Voința

Organ săptămânal al Partidului Poporului din județul Hunedoara.

Redacția: Deva, Str. A. Vlaicu No. 1.
Administrația: Piața Unirii 16.
Manuscriptele nu se înapoiază.

Fondator: Dr. PETRU GROZA
Director: Dr. Simion Câmpean. :: Redactor: Dr. Victor Șuiaga.

ABONAMENTUL:
100 Lei anual, 50 Lei jumătate an, 2 Lei exemplarul.
Reclame după învoială, concesionate tip. „Decebal“.

CHRISTOS A INVIAT

Incă odată, ca de-atâtea sute de ori, prăznuim Sfintele Paşti, adică sfânta înviere a Domnului Nostru Isus Christos. Minunea întâmplată înainte cu aproape douămii de ani, nepătrunsă va rămâne de mintea omenească şi cu cât se va încerca mai mult deslegarea ei, cu atât mai arzător şi mai puternic se vor înălța rugi către Dumnezeu, strigând, Christos a înviat.

Căci aceasta înviere din morți s'a făcut pentru noi pământenii. Ea s'a făcut pentru curățirea sufletelor noastre şi pentru înălțarea spiritelor noastre, din mocirla unei vieți păcătoase. Dar dacă aşa stau lucrurile şi ele altfel nu pot fi, întrebatu-s'au fiecare din noi câteodată, pentru ei înviat-a Christos?

La aceasta întrebare, multe milioane de oameni nu vor putea răspunde cu da, căci şi acum, caşi pe vreme lui Christos, lumea e plină de păcate şi pământul geme de rele. De aceea, în mijlocul serbătorilor Sfintelor Paşti, fiecare din noi, scrutându-ne sufletele, să facem ca şi în noi să se întâmple învierea lui Christos.

In acest fel, dorim tuturora un Christos a înviat.

Voința.

GÂNDURI DE PAȘTI

Mă gândesc, în aceste vremuri de târzie primăvară, la tine Neam Românesc. Mă gândesc la soarta ta pe acest pământ. Mă gândesc la chemarea ce trebue să o împlineşti în marea horă a popoarelor. Mă gândesc la trecutul şi viitorul tău. Mă gândesc mai ales la tine țăran român, rob de veacuri al gliei tale. Gândul îmi străbate fugar icoanele posomorâte ale trecutului. Fost-a sortit acest neam să ducă o viață de douăori milenară de robie. Zeci de veacuri dearândul toate lăcustele şi lipitorile ce s'au abătut prin aceste meleaguri, s'au îngrăşat din sudarea feții tale. Pripăşiții de azi pe mâine şi-au înfipt adânc ghiarele în carnea trupului tău. Din prisosul muncii tale şi-au făurit alții tihna trândăviei lor.

Şi tu biet popor, tot sărac ai rămas. Tot umilit. Tot batjocorit. Bucuria ta, înălțarea sufletească a ta, mângăerea ta, în vremuri bune şi rele, ți-a fost una singură: *munca*. Te-au călcat în picioare tot felul de lifte. Au supt toți din vlaga vieții tale. Şi tu ai rămas acelaş: *blând, îngăduitor, sârguincios şi muncitor*.

Dar omul nu este creat pentru a trăi o viață de vită pe acest pământ. El este coroana creaturii. El are şi alte necesități, cari diferă de ale vitelor. Şi are mai ales o viață sufletească, pe care nu o au celelalte ființe. Această viață îşi cere partea ei liberă. Şi cu cât a fost mai mult timp încătuşată, cu atât isbucneşte cu mai multă putere.

Incătuşați de lungi veacuri de împilări şi suferințe, am văzut sosită vremea libertății în sfârşit. Ne-a fost dat nouă să vedem deschizându-se pentru acest neam putința de a trăi *ca oameni liberi în țara noastră liberă*. Bucuria ne-a fost nemărginită, vecină cu beția.

Dar oh! vai! Şi această bucurie a fost de scurtă durată. Alte nenorociri s'au abătut peste capul nostru. *Lupta între frați* a început să bântue printre noi şi să tulbure seninătatea sufletelor noastre. „Noi şi voi“ începuse să devină un program politic, îmbibat şi cu lupte religioase (de credință). Politica îşi vârîse coada în toate străduințele noastre. Ne întrecem în batjocuri şi sudălmi. Nimic sfânt în ajungerea scopului. Nimic luminos. Ci numai mocirlă şi noroiu.

Şi — coroana a nesăbuitelor încăerări — sărăcia şi neajunsurile şi-au ridicat capul şi s'au vârît printre oamenii acestei țări bogate. Căci, în timpul învrăjbirilor, nimeni nu-şi bătea capul cu o adevărată gospodărie de cuminte chiverniseală.

Şi astfel ajuns-a nația aceasta năpăstuită, care trăeşte în mijlocul celor mai mari bogății, chinuită de mizerie, de neagra sărăcie. Bogățiile noastre nu le trebue nimănui. Aurul sclipitor, de care este atât de mult în măruntaele întunecoase ale munților noştri, nu trezeşte lăcomia milionarilor dornici de a-şi înzeci averea. Vitele noastre, acest tovarăş în bine şi rău a țăranului nostru, par'că nu ar fi tot atât de bune ca altele din alte țări. Străinii ne disprețuiesc, noi ne urîm unul pe altul şi ne înăbuşim în bogățiile acestei țări, cerşind în condițiuni ruşinoase, o lăscae de împrumut cu dobânzi uzurare . . .

A sosit vremea să ne desmetecim. Să curmăm răul care ne năpăstueşte, dacă vrem să mai trăim. In lături cu nepricepuții şi gheşeftarii dela conducerea țării. Să-şi calce fiecare pe inimă. Pentru binele țării. Pentru binele nostru al tuturora, care e mai presus de ambițiile bolnăvicioase ale cuiva.

Să ne renaştem. Să învie, deodată cu învierea naturii, această nație blândă şi truditoare.

Invierea! Ce cuvânt înălțător! Cât farmec e în el!

Niciodată, parcă, nu s'a simțit mai mult ca acum puterea acestui cuvânt. Prin biserici se cântă „osana“, împărecheat cu „Christos a înviat“. In inimi pătrunde fiorul reîntinăririi, refacerii, potențat de reînoirea veselă a naturii.

Să dea Dzeu să putem şi noi cânta „Osana“, simțind suflul înviorător al refacerii.

Toate privirile stau azi ațințite asupra aceluia, care poate face să simțim acest suflu.

Dr. Simion Câmpean.

CHRISTOS A INVIAT!

Iată sublimul şi multgrăitorul salut, ce de două mii de ani să desprinde an de an de pe buzele milioanelor de credincioşi, într'un anotimp, când şi însaşi natura reinvie, vestind par'că şi ea acest adever neperitor.

Iată sublimul salut, care făcea să vibreze an de an în înimile strămoşilor noştrii credința nestrămutată într'un viitor mai bun, mai fericit, mai creştinesc, aşa precum a fost vestit de El, divinul Om, care, pentruca spusele Sale să se împlinească întocmai, şi-a dat omenescul corp celor mai grele chinuri şi moarte ruşinoasă pe cruce.

Iată salutul, care face loc tuturor la ospățul Stăpânului şi ne vesteşte an de an, că Melul s'a jertfit, masa este pusă, veselia este mare pentru toți aceia, cari cu credință neprecupețită cred în El.

De şi au trecut aproape două mii de ani dela dumnezeiasca minune, nici o iotă din învățăturile Sale n'a perit. Cu toatea astea, spinii, polomida, uscăciunea şi pietrişul sec a făcut ca, astăzi, semînța credinței adevărată şi divină să nu încolțească sau să se usuce în inimele multora şi astfel, rodul sănătos şi bun, cules de strămoşii noştri, din belsugul credinței nestrămutate, care ne-a fost scut, mângăiere şi călăuză nefățarnică în decursul secolilor, de foarte mulți este nesocotit, ba chiar batjocorit, la adăpostul civilizaței moderne.

Mii şi mii de apostoli mincinoşi cutreeră satele şi oraşele, pregătind terenul pentru revenirea la starea din naintea venirii Sale pe pământ, propagând zavistia, ura, invidia şi destrăbălările de tot felul.

Locaşurile de rugăciune sunt din ce în ce tot mai puțin cercetate, dintr'o concepție foarte greşită, chiar de aceia, cari ar trebui să premeargă cu mai mult exemplu.

Poporul, turma, în mare parte este lăsată în voia sorții; păstorii fireşti, întelectualii, în număr tot mai mare se depărtează de credința divinului Om, ignorând sufletul în favorul materiei şi materialismului.

Creştinescul salut, rostit cu devărată credință, se rosteşte tot de pe mai puține buze, pecând concepțiile şi faptele contrarii credinței, câştigă tot mai mulți aderenți.

Divinul Om, din nou va trebui să sufere chinuri grele şi moarte ruşinoasă, pentruca omenirea de azi să se desmetecească din nebunia ce-a apucat-o şi trezindu-se, să strige cu credință tare: Adevărat...... *„Christos a înviat“ !*

I. Sântimbrean.

Căderea guvernului Mironescu.

Sâmbătă, în 4 Aprilie, prim-ministrul Mironescu a prezentat M. S. Regelui, demisia întregului guvern, care a și fost primită tot atunci.

Vestea s'a lățit ca fulgerul în largul țării și sufletele cetățenilor se înseninează la auzul ei, căci nici o piatră atât de grea n'a apăsat mai tare asupra țării, decât guvernarea partidului național-țărănesc. Nu sunt numai vorbe deșarte acestea, ci fapte crude, pe care le vede și simte fiecare.

Este adevărat că și alte partide și guverne, la noi, dela războiu încoaci au greșit și făcut rău, dar o așa pacoste, cu atâta jaf și hoție și cu atâta nedreptate și apăsare, încă n'a fost în stare nici un guvern și nici un partid, să facă țării.

De aceea, fără teamă de a fi desmințiți, noi zicem alături cu toată lumea, bine că s'a prăbușit guvernul, înaintea prăbușirii țării, iar blăstămul păcatelor ce l-au adus asupra capului nostru, să-l urmărească toată viața.

Răspuns unor calomnii

Pentru ca să fie cât mai multe probe de judecată pentru cititori, asupra *banditului scrisului*, ce se numeşte Pamfil Şeicaru, reproducem următoarele din ziarul „Universul":

„Domnului Director al ziarului Universul,

Nu se răspunde unui Pamfil Şeicaru. Aş fi tăcut înainte, dacă nu ar fi pus în cauză astăzi, în mod grosolan, persoana Ministrului Franței, ceeace mă obligă să lămuresc opinia publică.

Domnul Pamfil Şeicaru a încercat în două rânduri să mă şantajeze, prima dată, cerându-mi o contribuţiune anuală de lei 1,000.000 pt. unele pseudodocumente şi se serveşte acum de aceste hârtii false, încercând să dovedească următoarele:

1) grupul francez pe care-l reprezentam în sânul societăţii I. A. R. (Industria Aeronautică Română) a majorat preţul furniturilor sale cu concesiune variind între 2 şi 20%.

Or această acuzare este pur şi simplu ridicolă, căci grupul este legat de guvernul român printr'un contract care obligă acest grup timp de 15 ani (dela 1925 până la 1940), a vinde materialul său la un preţ egal cu cel practicat faţă de guvernul francez, ţinând seamă de subvenţiile celui din urmă.

In consecinţă, chiar dacă grupul ar fi vrut să acorde comisioane, preţul său de vânzare nu ar fi putut suferi vreo majorare.

2) grupul francez a distribuit bani ofiţerilor români.

Acuzaţia precedentă era ridiculă. Cea de a doua este ignobilă. Ea se sprijină pe un text anonim, fără adresă sau semnetură, care nu este altceva decât un fals. Singurul ofiţer pomenit în acest document, pe care toţi camarazii lui îi ştiu ca pe un om sărac şi perfect onorabil, a înaintat o plângere împotriva defaimătorului său infect.

Chestiunea s'ar fi prezentat cu totul altfel, dacă aş fi întreţinut cea mai mică mişcare de fonduri cu alţi furnizori de cât cei ai grupului al cărui girant oficial eram. Ar fi putut exista atunci presumţiuni de comisioane destinate sau nu unor ofiţeri, comisioane ilicite grevând preţul materialului.

Iată confuzia pe care a încercat s'o creieze maistrul şantajiştilor.

In ceeace priveşte scopul urmărit de această campanie, care durează de 5 ani, el este cunoscut.

Se ştie, că d. Pamfil Şeicaru reprezintă interesele lezate ale nenumăraţilor furnizori, intermediari, agenţi de publicitate, etc., cari prin înfiinţarea Societăţii I. A. R., se văd lipsiţi de beneficiile şi bacş'şurile obicinuite.

Se ştie, că d. Pamfil Şe'caru încearcă să discrediteze grupul francez pentru a-l înlocui cu un altu, dela care aşteaptă o bună răsplată şi care s'a discreditat el însuşi prin abuzul de încredere de care s'a făcut vinovat faţă de inspectoratul Aeronauticei.

Se ştie, că d. Şeicaru a susţinut acest grup de intriganţi, nu cu 2, sau 20%, ci cu 60% mai scump. Fabricantul este amfitrionul dlui Şeicaru la Paris, vânzătorul este prietenul dlui Şeicaru, iar cumpărătorul pentru contul aeronauticii române, este chiar cumnatul dlui Şeicaru, care visează să revie la un loc mai înalt în această aeronautică, din care a dispărut atât de brusc.

Cel care plăteşte, este poporul român, pentru care d-nul Şeicaru are toate motivele să aibe cea mai largă recunoştinţă.

Iată cine este d-nul Pamfil Şeicaru.

Domnul Şeicare ştie că am răbdare. Il rog să se pacienteze la rândul său. Am şi eu un dosar, care-l priveşte, însă nu fals, ci veridic.

Ne vom reîntâlni deci.

Primiţi vă rog, Domnule Director, asigurarea deosebitei mele stime.

Lucien Fabre".

— *Dela Camera de Comerţ şi Industrie Deva.* In urma intervenţiunilor făcute de Comisariatul Economic al Guvernului pentru Exportul cerealelor, Regia Autonomă C. F. R. a admis, ca să se reducă la 500 lei, cauţiunea pentru fiecare vagon comandat în staţiuni de către producătorii de cereale, pe tot timpul anului, în afară de lunile Septemvrie, Octomvrie, Noemvrie şi Decemvrie, când aceasta va fi de 1000 lei.

✝

Mult întristaţi şi în veci neconsolaţii, D-ni: Gh. Mironescu, tată adoptiv, Iuliu Maniu şi Ion Mihalache, tutori testamentari, D-na Cameră şi D-l Senat, unchi, împreună cu întreaga familie, fostă guvernamentală, aduc la cunoştinţa tuturora, încetarea din viaţă a celui care le-a fost scump:

GUVERNUL NAŢIONAL-ŢĂRĂNESC

care s'a stins în urma blestemului unei ţări întregi, în seara de 4 spre 5 Aprilie a. c., din cauza unei sincope fizice şi morale.

Defunctul, care suferea de boala:

înstrăinărei bogăţiilor naţionale, zăcea pe picioare din Noembrie 1928, iar de vre-o cinci luni căzuse la pat şi se hrănea artificial din **concesionarea avuţiilor ţărei.**

In ultimul timp, fiind ţinut într'o **Cameră parlamentară igrasioasă,** intrase de viu în putrefacţie, şi mai supravieţuia numai datorită oxigenului din **balonul împrumutului oneros.**

Decedatul, **pus în spirt negru,** până când savantul Dr. Alex. Vaida, îi va face îmbălsămarea, a fost depus provizoriu în incinta Camerei, fiind înfăşurat într'un cearceaf făcut din **demisiunile în alb ale** drept credincioşilor supuşi întru mamelucism.

La căpătâiul defunctului, se roagă încontinuu pentru iertarea păcătosului, Părintele Man.

Inhumarea se va face în Săptămâna Patimelor noastre, pentru mântuirea cetăţenilor.

Cortegiul va porni din Calea Victoriei, direct la Lupeni, unde D-l Ion Răducanu, Antreprenorul Cimitirului Lupeni, i-a dat un loc de veci în parcela **muncitorilor trecuţi cu zile** întru Domnul.

La groapă, va vorbi, ca cel mai indicat din familie, D-l **Aurel Dobrescu,** care va face apologia **cinstei celui fără** de viaţă.

Sicriul va fi coborît pe braţe de către Şefii partidelor de opoziţie, în cavoul construit de Inginerul Manoilescu.

A doua zi i se va deschide testamentul, care se aşteaptă a fi la fel cu anti-proectul pentru **sugrumarea presei.**

Averea lăsată de defunct, se compune din banii depuşi la băncile Elveţiene, şi din sărăcia presărată pe toate meleagurile scumpei noastre Românii.

Fie-i ţărâna uşoară în raport cu guvernarea, şi Dumnezeu să-l odihnească aşa cum a vieţuit.

Rugaţi-vă că l-a luat Domnul, — şi ziceţi-i un creştinesc „Dumnezeu să-l ierte!"

P. conf.: *Ion Ţurcanu.*

Pe ruinele unei guvernări

Guvernul naţional-ţărănist s'a prăbuşit sub povoara propriilor sale păcate. După 2 ani şi aproape jumătate se rostogoleşte în mijlocul bucuriei tuturor de a fi scăpat de o pacoste.

Acum, după mântuirea ţării, credem că e potrivit să aruncăm o mică privire asupra isprăvurilor acestui guvern, care a stat în fruntea ţării aproape 30 luni de zile.

E mai presus de ori-ce îndoială, că în 1928, când au venit la putere, erau doriţi de toată lumea. Putem afirma, că chiar şi oameni de alte partide s'au bucurat de venirea lor, crezând că aceşti oameni noui vor face ispravă bună. Era pe atunci ca o beţie a fericirii şi bucuriei.

Guvernul care se înscăuna la cârma ţării, era privit ca un mântuitor al ţării. Răsuna ţara dela un capăt la altul de această credinţă, iar lumea era în stare să te toace la cap, dacă cutezai să bănueşti numai pe aceşti mântuitori ai ţării.

Şi ce au făcut în timpul cât au stat la guvern? Credem că putem cuprinde în puţine cuvinte activitatea lor.

1. Ceartă şi iar ceartă. Asta le-a răpit cea mai mare parte din timp. Credem că nu a mai existat vreodată partid pe pământ, în care să se fi certat oamenii atât de mult. Mai ales pe timpul cât dl. Maniu era şeful guvernului. Deabia împăca, după sforţări de săptămâni, ba chiar şi luni de zile, cu nopţi

nedormite şi pertractări nesfârşite, pe cutare nemulţumit şi un altul se ivea. Parcă preşedintele guvernului era numai de aceea, ca să împace pe cei certaţi. Iar în timpul acesta, treburile ţării erau lăsate în mila Domnului.

2. A doua ispravă a lor a fost potopul de împrumuturi. Imprumut şi iar împrumut, cu ori-ce preţ. Se povestea despre un ajutor de ministru — Lugojanu — că stătea aproape neintrerupt la Paris — pe spesele ţării bineînţeles — ca să prindă vre-un nou împrumut.

Recunoaştem şi noi, că ţara era la greu. Dar pacostea nici odată nu o poţi înlătura bine cu o altă pacoste. Şi ori-ce împrumut e o pacoste pe capul omului. Tot aşa şi pe capul unei ţări. Căci împrumutul trebue replătit cu dobânzi scumpe. Cum ai putea isbuti deci cu împrumut cu dobânzi scumpe, când şi aşa eşti pe marginea prăpastiei. Mai ales pe lângă o chiverniseală, la fel cu cea făcută de acest guvern, care risipea banii cu amândouă mânile. Un împrumut numai atunci e folositor, dacă nu se cheltue pe cheltueli de toate zilele, ci dacă se bagă în vre-o afacere folositoare. Guvernanţii noştri însă au avut grijă, ca din primele zile să-şi căpătuiască pe toţi neisprăviţii, făcând fel de fel de consilii cu diurne grase, apoi directorate cu sute şi sute de slujbaşi şi altele. Iată de ce ţara se găseşte la sapă de lemn.

3. A treia ispravă: Potopul de legi nestudiate, rele şi fără nici un scop altul, decât să înlesnească diferite afaceri. Mai ales în timpul din urmă, potopul de legi era înspăimântător. Deputaţii şi senatorii nici nu ştiau câteodată ce votează. Ne putem deci închipui, ce binefacere se va revărsa asupra ţării din aceste legi votate pe apucate şi în ascuns.

4. Sporirea dărilor. Nu mai vorbim mai amănunţit de acest lucru. Incă din primele zile ale guvernului prăbuşit, au sporit dările, ei, cari se lăudau în timpul opoziţiei, că dările sunt prea mari.

Nu mai urmăm înainte cu arătarea isprăvurilor acestor guvernanţi.

Constatăm doar un lucru, care e curatul adevăr: până când o mare parte din partizani au rămas îmbogăţiţi, ţara e în mizerie, la sapă de lemn.

Halal de aşa guvernare!

— *Primăria oraşului Deva.* Binevoiţi a cunoaşte, că Delegaţia permanentă a revenit asupra hotărîrii sale Nr. 81/931 — maximând preţul carnei de porc cu începere dela 10 Aprilie 1931 — dela 30 lei la 34 lei kgr. (30—34 lei) Celelalte preţuri rămân neschimbate. Deva, la 7 Aprilie 1931. Perian, primar.

— *Revista Ţara Noastră dela Cluj* şi-a mutat locul de apariţie în Bucureşti (Calea Victoriei 63—65) unde tot sub direcţiunea d-lui Octavian Goga, apare săptămânal.

— *Şapte gemene* a născut o femeie dintr'un sat al Portugaliei. Toate au fost fetiţe şi au născut moarte.

Citiţi şi răspândiţi ziarul "VOINŢA"

Către Spectatori,

Teatrul este plugul cu mii de brazde, cu care se poate ara uşor şi adânc întinsul ogor al sufletului omenesc.

Inţelepciunea scriitorilor, credinţele drepte, intenţiile lor moralizatoare, ca şi seminţele cele bune, svârlite cu măestrie de către harnicii semănători, actorii, pătrund lesne, încolţesc uşor şi în cel mai scurt timp, dau roade minunate, roade de un real folos pentru societatea noastră!

Teatrul, academia tuturor, tineri şi bătrâni, săraci şi bogaţi, îţi dă prilej să priveşti cu linişte vieaţa, desfăşurând-o pe scenă, aşa cum este ea, un amestec de virtuţi şi vicii, de bucurii şi dureri şi purtându-te fără voie tot mai mult către înalt îţi înmlădiază sufletul, pregătindu-te să-ţi pleci urechea înduioşat la durerile altora, oţelindu-te, să le primeşti cu tărie pe ale tale!

Nicăiri, mai bine decât la teatru, nu-şi poate lumina omul mintea şi încălzi sufletul!

Nicăiri, sufletul omenesc, în luptă cu vieaţa, nu poate fi privit mai în de larg şi mai cu uşurinţă!

Nicăiri perceptele morale nu pot fi sugerate mai lesne auditorilor!

Teatrul e focarul de lumină, unde fiii neamului vin să-şi adâncească mintea în împărăţia gândirii, unde iubitorii de frumos, vin să-şi bucure sufletele, unde cei ce simt cu adevărat româneşte, vin să audă sfântul grai strămoşesc, rostit cu simţiri cioplite, de către actorii noştri.

A sprijini arta românească, e o datorie tot aşa de mare, ca şi aceea de a-ţi apăra patria şi neamul!

Căci care e cea mai mare forţă a unui popor? Arta lui!

Care e măsura civilizaţiei unui popor? Arta lui!

Care e dovada inţelepciunii, sau prostiei unui popor? Tot arta lui!

A nu sprijini arta neamului nostru, înseamnă a sili poporul românesc, să renunţe de-a mai merge în ritmul vremii pe calea progresului!

Străinii îşi rup bucăţica dela gură, ca să-şi poată întreţine arta naţională, nu numai la ei acasă, dar chiar şi 'n alte ţări, spre dreapta mândrie şi cinstire a neamului lor şi noi să nu fim vrednici a jertfi cel puţin o părticică neînsemnată din prisosul nostru, întru înfăptuirea acestui măreţ ideal!

Socotim că au mai rămas români în sfânta noastră ţară şi deaceea, acum în ceasul al unsprezecelea, buciumăm din baierile pieptului, chemându-i să-şi facă datoria!

E plăcut să ne trăim vieaţa în linişte, dar nu ne este iertat, dacă mai avem conştiinţe, să nu ne plecăm seara capul odihnei, înainte de-a ne fi încredinţat, că în cursul zilei, am mai adăogat o picătură de bine la mai binele viitorimii!

Cum ne-am luat dreptul să ne mândrim cu străbunii, tot asa ne este impusă şi datoria, de a da prilej urmaşilor, să se mândrească oricând cu noi!

Nu vă aducem bogăţie de decoruri, nici reclamă de precupeţi, ci risipă cinstită de suflet. Căci numai stropii fierbinţi ai sufletelor pot hrăni şi întreţine vieaţa unui neam, ca şi acei ai soarelui — vieaţa lumii.

D. Psatta.

N. B. Iată apelul Companiei Dramatice Artiştii Asociaţi din Bucureşti, cari în zilele trecute au jucat la noi şi care nu strică a fi cetit şi pătruns cât mai mult.

PLUGARII.

De: OCTAVIAN GOGA.

La voi aleargă totdeauna
Truditu-mi suflet să se 'nchine;
Voi singuri străjuiţi altarul
Nădejdii mele de mai bine.
Al vostru-i plânsul strunei mele:
Creştini ce n'aveţi sărbătoare,
Voi cei mai buni copii ai firii,
Urziţi din lacrămi şi sudoare.

Cu mila-i nesfârşită, cerul
Clipirii voastre 'nduioşate
I-a dat cea mai curată rază
Din sfânta lui seninătate.
El v'a dat suflet să tresară
Şi inimă să se 'nfioare
De glasul frunzelor din codru,
De şopot tainic de izvoare.

In coapsa grăitoarei mirişti,
De vreme plugul vostru ară;
E primăvară pe câmpie
Şi 'n ochiul vostru-i primăvară.
Blând tainele vi le desface
Din sânu-i milostiva glie,
Căci toată floarea vă cunoaşte
Şi toată frunza ei vă ştie.

Purtaţi cu braţele-amândouă
A muncii rodnică povară,
Supt strălucirea 'nlăcrimată
A dimineţilor de vară.
Şi nimeni truda nu v'alină,
Doar bunul cerului părinte,
De sus, pe frunte vă aşează
Cununa razelor lui sfinte.

A voastră-i jalea cea mai mare,
A voastră-i truda cea mai sfântă,
Stăpânul vitreg vă loveşte,
Dar cerul bine vă cuvântă.
Dar dacă 'n schimbul pânii voastre,
Piticul vă plăteşte fiere,
Indurător v'ascultă Domnul
Şi vă trimete mângâiere.

Când doarme plugul pe rotile
In pacea serilor de toamnă,
La voi coboară Consânzeana
A visurilor noastre Doamnă.
Vin crai cu argintate coifuri
Şi 'n aur zânele bălaie;
Atâta strălucire 'ncape
In bordeiaşul vost' de paie,

Fraţi buni ai frunzelor din codru,
Copii ai mândrei bolţi albastre,
Sfinţiţi cu lacrimi şi sudoare
Ţărâna plaiurilor noastre!
Din casa voastră, unde 'n umbră
Plâng doinele şi râde hora,
Va străluci odată vremii
Norocul nost' al tuturora.

A mea e lacrima ce 'n tremur
Prin sita genelor se frânge,
Al meu e cântul ce 'n pustie
Neputincioasa jale-şi plânge.
Ci 'n pacea obidirii voastre,
Ca 'ntr'un întins adânc de mare,
Trăieşte înfricoşatul vifor
Al vremilor răzbunătoare.

— *Paul Garai dentist* are onoare a anunţa On. Public din Deva şi jur, că a redus în mod considerabil toate preţurile în proporţie cu împrejurările economice de azi şi primeşte plăţi şi în rate fără nici o urcare de preţ. Strada Regele Ferdinand No. 12. 2—3

Informaţiuni

— *Dorim tuturor abonaţilor şi cetitorilor noştrii, sărbători fericite.*

— *Cercul Studenţesc Devean.* Aranjează o serată dansantă în seara zilei de 14 Aprilie 1931 în saloanele Casinei Naţionale. Concurs de dans şi alte surprize. On. public este rugat a lua parte. Inceputul la ora 9 seara. Comitetul.

— *In Comisia Juridică a oraşului Deva,* au fost aleşi d-nii advocaţi Dr. Almăşescu Ulpiu, Dr. Şuiaga Victor, Dr. Lőrincz Eugen, Dr. Meskó şi Dr. László Lazar.

— *Decese în Deva.* Eva Csulay, profesoară de canto, în vârstă de 21 ani, după lungi suferinţe a decedat.

Sacetti Antonie măiestru pietrar în vârstă de 25 ani a murit deplâns fiind de rudele sale.

— *Avansările în armată* se vor face de-acum în fiecare an la 10 Mai, cea mai frumoasă zi de serbare naţională. Din ordinul M. S. Regelui ele nu se vor mai publica în Monitor şi ziare, ci se vor comunica direct ofiţerului prin scrisoare specială. Este mai bine şi mai în interesul armatei aşa.

— *S'a împlinit 100 ani,* decând în şcolile României s'a introdus limba franceză.

— *La Bucureşti* a murit Louis Basset, fost secretar intim al Regilor Carol I. şi Ferdinand şi consilierul Casei M. S. Regelui Carol II., cel care timp de 60 ani a servit cu credinţă şi destoinicie Marii Regi ai României. La trista ceremonie, a luat parte însuşi M. S. Regele Carol II. şi A. S. R. Principele Nicolaie, asistaţi de întreaga suită regală.

— *Petroşenii culturali.* Societatea „Sf. Gheorghe" a tinerimei adulte — o organizaţie care funcţionează pe întreg cuprinsul mitropoli Ardealului — fusese înfiinţată şi a dat reprezintaţii culturale şi în Petroşeni, încă de acum vre-o 6—7 ani. Intre timp însă activitatea ei a încetat, spre paguba sufletească a tineretului român. Manifestându-se de mai multă vreme dorinţa unanimă de a fi reorganizată Societatea „Sf. Gheorghe" părintele Prot. Ion Duma a convocat tinerimea de ambe sexe la adunarea de reconstituire în sala „Clubului Cultural". S'a prezintat lume multă, domnişoare şi domni — astfel că Societatea „Sf. Gheorghe" s'a putut reorganiza în mijlocul unei mari însufleţiri. Au luat parte la adunare, pe lângă membrii ordinari şi d-nii: Ing. Vl. Melenciuc şi Ing. Eugen Luneff, şeful Staţiei dl Petre Deregătoriu şi profesorii: dl Gh. Miha şi Ion Berghian. După deschiderea adunării s'au citit şi aprobat Statutele, s'au fixat taxele pentru membrii activi şi ajutători, trecându-se apoi la alegerea funcţionarilor şi a comitetului. Au fost aleşi: director Părintele Pr. I. Duma, preşedinte Ion Irimie, vicepreşedinte Ieronim Zinca, cassier Ştefan Duşa, controlor Octavian Jurca, bibliotecar, P. Sedan, secretar D. Homorodeanu, econom N. Lobonţiu. In comitet: dş. Florica Sădean, d-nii Dionisi Căzan, înv. A. Ciculescu, Florea Pompiliu, Gheorghe Hăţeganu. Supleanţi: dşoara Elena Vâjdea, dnii Lazăr Adam şi Ion Borza. Membrii comisiei de iniţiativă: d-nii Florea Popescu, Cornel Păcuraru, Iosif Tinca. In fine s'a hotărât, ca Societatea tinerimei să organizeze o serată culturală în ajunul Duminicii Tomii la 18 Aprilie, când între alte puncte de program se va da şi piesa „Omul de zăpadă" în sala Casinoului Muncitoare.

Redactor responsabil: *I. Sântimbrean*

Publicaţiune de licitaţie

In baza hotărârei consiliului de faliment din 16 Martie 1931, subsemnatul curator al massei firmei falite „Sânziană" societate cooperativă în Hunedoara, aduc la cunoştinţă publică vânzarea prin licitaţie a întreg inventarului mobil al firmei falite.

Licitaţia publică se va în ziua de *27 Aprilie 1931* în localul firmei falite în Hunedoara la ora 16, în trei grupuri şi anume:

1. Coloniale şi fierărie poziţia 1—218 din inventar cu preţul de estimare de Lei 28 668.

2. Textile şi manufactură poziţia 219—466 Lei 143.131.

3. Aranjament şi mobilier posiţia 467—468 Lei 17.500.

Ofertele închise şi sigilate se vor depune pentru fiecare grup separat în biroul subsemnatului, până la orele 12 a zilei de licitaţie, însoţite de 10% a preţului de estimare arătat mai sus, în numerar, care sumă se va considera drept vadiu.

Ofertele se vor deschide la orele 17 în localul firmei falite.

Mărfurile se vor putea vinde şi sub preţul de strigare.

Curatorul massei va putea proceda imediat la licitaţie orală dacă preţul oferit în scris nu va fi satisfăcător.

Adjudecarea o face curatorul massei împreună cu delegatul judecătoresc, ofertantului celui mai bun.

Cumpărătorul este obligat a plăti preţul de cumpărare imediat la mâna curatorului masei, dinpreună cu impozitul, timbre şi toate competinţele de stat şi comună.

Marfa cumpărată trece imediat în proprietatea compărătorului şi se poate ridica de aceasta imediat după a achitarea preţului de cumpărare şi a tuturor taxelor, trebue însă ridicată cel mult în termen de 3 zile dela ziua de licitaţie.

Curatorul massei nu răspunde de cantitatea şi calitatea mărfurilor.

Inventarul mărfurile scoase la licitaţie se pot vedea oricând cu asistenţa curatorului massei, în magazia firmei falite.

Hunedoara, la 20 Martie 1931.

Dr. Gheorghe Dublesiu,
curatorul massei falimentare
advocat in Hunedoara.

Tipografia „Decebal" Deva.